

Выходитъ во Львовъ ще Вторника, Четверга и Суботы (кажды русскихъ сутки) о 5-й год. поп. Литер додатокъ «Библиотека наизнанку, поѣтствъ» выходитъ по 2 печат аркушъ кожного 15-го и послѣднаго днія кожного мѣсяца. Редакція: «Администрація підъ Ч. 44 улиця Галицка. Рукописи звертаються лишь на попереднє застеженіе. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. отъ однокіхъ печатнокъ, въ рубр. „Надоблане“ по 20 кр. а. в. Реклама неопечатаній вѣльшъ отъ порта.

Предплату киорети призываются: У Львовъ Адміністрація „Дѣла“, У Вѣдіи Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Klemmengasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungenstrasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Наріжії Agence Haas. Въ Ростові Редакція „Кіевськихъ Старин“ въ Кіевѣ, поштові уряди і „Газети Віор“ В. Ф. Зама въ Одесії Державоскія ул., д. Ралли 9.

ДѢЛО

Товариство „Народна Рада“.

II.

Въ ч. 17 „Дѣла“ с. р. подѣлились мы съ нашими читателями вѣстю, про высланье „Нар. Радою“ двохъ жалобъ до центрального правительства: въ справѣ русского письма, не гованого ц. к. урядами въ Галичинѣ, и въ справѣ надъужить ц. к. власти политичнай при выборахъ до Рады державной въ выбор чомъ окрѹвѣ Золочева.

Нынѣ приходиться намъ потолкувати о жалобѣ, высланой „Народ. Радою“ до министерства просвѣты въ дѣлѣ рускої школы вправѣ при мужскій семинаріи учительской у Львовѣ. Безважно спраша тая есть великої стїнности для мешканцѣвъ мѣста Львова. До 1868 р. посѣдали львовскіи Русины свою окрему 4-класову школу народну съ рускимъ языкомъ выкладовымъ. По переходѣ всѣхъ львовскіихъ школъ народныхъ на етать мѣс. кій, завела мѣска розрещенія и въ той школѣ рускїй языкъ выкладовыій польскїй. Коли введеніе въ житѣ утраквистичну семинарію учительску у Львовѣ, надѣлились Русины, что при той инстанції министерство открые руску школу вправѣ. Надѣя та не сповнилась однакожъ, и Русины львовскїи на основанье школы вправѣ съ рускимъ языкомъ выкладовымъ мусѣли ждати ажъ до 1877 р. Для упосѣдженыхъ на полі народного школьнаго інцитва Русиновъ була вгадана школа великої добуткю не только яко средство до національнаго образованія дѣтей, але сталась она и полемъ до практическаго подготовленія рускихъ народныхъ учительсвъ. Русины держали про то дуже сею школою и великій покладали надѣй на хорошій си розвѣд. Отъ першої хвили горнулась до неї симпатично численна руска молодіжъ и небавомъ уже показалась потреба, школу ту, первѣстно мѣшани, розширити, и побѣдъ мужскіихъ открыти окремѣ паралельнїхъ класъ женскїй, а надто систематизувати V-ту класу для дѣвчатъ.

Незадовго однакожъ розвѣялись всѣ краснія надѣї. До школы вкрався недадъ и другиі недобри рѣчи, котріи выкликали загальній жалобу Русиновъ. Головнимъ виновникомъ всего ставъ п. Будзиновскій, управитель школы. Якими дорогами сей славно-звѣстный педагогъ ходивъ и що днѣ робивъ, — о тѣмъ писано было въ „Дѣлѣ“ вже колька раздѣль. Въ 1881 р. внесла була „Рада Русска“ противъ п. Будзиновскаго жалобу до министерства, але слѣдствіе, переведене краївими властями школьнми, именно секретаремъ Рады школьнаго країв, п. Пувицкимъ, не мало ніякого результату. Про причину сего объяву годѣ намъ подробнѣше на сїмъ мѣсци толкувати. Не помогла оттакт интерпелација рускихъ пословъ въ Соймѣ краївомъ, де правят. комисарь вбувъ всѣ замѣты короткословнымъ твердженіемъ, будь то всѣ жалѣ на управителя школы суть бывъосновній. Въ 1882 р. п. Будзиновскій выдавъ бувъ „Дѣлу“ прасовий процесть, але въ часѣ слѣдства самъ отступивъ бѣж жалобы. Непомогли оттакт и строге остереженіе, яке наспѣло въ министерства для п. Будзиновскаго въ 1882 р. въ дні 17 вересня до ч. 5669, при чомъ поручено було властимъ краївымъ дбати о то, що руска школа вправѣ була дѣйстно ввідревою. Не помогла и познѣшія жалоба, высдана до Вѣдіи товариствомъ педагогичнай. Все оставало по давному. О тѣмъ всѣмъ вѣдомо було вправѣ дѣку компетентному, але — енергичнай кроївѣ не предпринято нічої.

Тоже „Народна Рада“ дуже совѣтно заилася збораньемъ фактівъ, дотыкаючихъ управителя рускої школы вправѣ у Львовѣ, і въ обективнай формѣ подала ихъ до вѣдомості ц. к. министерства просвѣты. Руска школа вправѣ, которая числила давнѣше 365 дѣтей, нынѣ значно змалѣла.

Якъ намъ доносить въ Вѣдіи, въ кругахъ министерскихъ жалоба „Народної Рады“ зробила велике враженіе і жалобу ту ю переслано вже галицкій Радѣ школьнай до сконстатованіи поднесеныхъ тамъ-же замѣтвъ. Що стане — годѣ у насъ предсказати. Але трудно вновь не мати надѣї, що успѣхъ повиннъ бы бути вже въ чисто педагогичнай мотивівъ.

Рдиножъ мило намъ подѣлитися съ нашими читателями вѣстю, що — якъ намъ доносить въ Вѣдіи — генеральна Дирекція землемѣриць державныхъ, на представлена „Народної Рады“ въ падолиста манувшого року, розпорядила доповинти польскїй и нѣмецкїй написи и оповѣщенія всякого рода такожъ и рускими написими и то не лишь на новыхъ линіяхъ, але и на давніхъ, якъ н. пр. на линії землемѣриць дороги архікняза Альбрехта, и др.

Тіи усвѣдхи „Народної Рады“ за короткій часъ єи существованія повиннї не лишь теперішній. Видѣль ободрити до дальніго труду, але повиннї заразомъ статися заохотою для нашихъ патріотівъ, щоби численно вписувались въ члены сего товариства и тымъ самимъ надали ему якъ найбѣльшого значенія въ напомъ краю.

Рада повѣтова въ Жовкви.

Въ суботу 8 (20) лютого с. р. отбулоя заѣданье повної Рады повѣтової, на котрому явилися такожъ рускїй члены, выбраній повторно зъ сельскої группы и внесли олѣдуючїй протестъ:

„Взялиши на увагу, що выбѣръ членовъ жовковскїй Рады повѣтової зъ мѣскїй курії, котрій отбулоя для 8 жовтня 1885 р., бувъ переведений не только нелегально, но такожъ що бѣж тероризмомъ...;

„Взялиши на увагу, що внесений зъ тони причини 23 жовтня виборцами зъ Куликова и Мотієвъ основно мотивованій протестъ, котрый однако, мимо ургенсу зъ днія 6 грудня 1885 р., предложеного ц. к. замѣтництву, до тепер не рѣшений ще компетентною властю;...

„Взялиши на увагу, що всѣ першѣ вибори 12 членовъ нової Рады пов. зъ сельскої группы, для 12 падолиста свої мандаты въ руки ц. к. старости зложили, а мимо того днія 18 падолиста отбулоя зборанье Рады повѣтової и предприняло въ неприсутності сельскої курії виборъ презеса, его заступника и дѣлого Выѣду, котрый той виборъ, по мысли §§. 30 и 32 пов. выб. орд. повиннѣ цѣлою радою предприниматися, подѣ Радою же повѣтовою розумються — по мысли §. 5. зак. о пов. репрез. — представителѣ большихъ послѣдостей, мѣсть и сельскихъ громадъ;...

„Взялиши на увагу, що сельска курія въ наслѣдкѣ такої поступованія зовсїмъ утратила свій прерогативи, приолучуючїй їхъ посід. §§. 30 и 32 пов. выб. орд. и посід. §. 5. зак. о пов. репрез., —

мы ново-выбраній члены жовковскїй Рады пов. заявляюмо сїмъ, що притунаемо до вищої агаданого протесту противъ виборовъ зъ мѣскїй курії, котрій отбулоя для 8 жовтня, и не припиняємо нѣякої участї въ дѣланяхъ нової Рады пов. такъ довго, поки піднятый по причинѣ сего протесту процес не рѣшитою дорогою компетентныхъ інстанцій, — на случаї, коли-бѣ нашъ процес оставъ безъ наслѣдку, мы толькъ тогда притунимо до вибору членія Выѣду зъ сельскої курії, коли намъ звернуть право взяти участї такожъ при виборѣ презеса, его заступника и въ двохъ членовъ, маючихъ вибиратно зъ цѣлою Рады, позаякъ виборъ повѣт. Выѣду, переведений д. 18 падолисти, мимо того, що вѣй члены сельскої курії зложили въ часѣ мандаты, уважаемо абсолютно нелегальними.“

Старство признало той протестъ рускихъ радиальныхъ безпредметовыми, заслаючись на то, що Е. В. царський потвердивъ уже виборъ презеса въ заступника нової Рады. Але-жъ рѣчъ въ той, що виборъ предпринято безъ членовъ Рады въ

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: въ цѣлый рокъ . . . 12 зр. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл. на поль року . . . 6 зр. на поль року . . . 6 рубл. на чверть року . . . 3 зр. на чверть року . . . 3 рубл. съ дод. „Библіотека“: съ дод. „Библіотека“: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл. на поль року . . . 8 зр. на поль року . . . 8 рубл. на чверть року . . . 4 зр. на чверть року . . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 5 зр. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл. на поль року . . . 2-50 на поль року . . . 2-50 р. Для Заграницы, окрѣдно Россіи: на цѣлый рокъ . . . 15 зр. на поль року . . . 7-50 зр. на чверть року . . . 3-75 зр. съ дод. „Библіотеки“: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 19 зр. на цѣлый рокъ . . . 6 зр. Поодиноке число коштує 12 кр. а. в.

Михалко хотѣвъ нагнати когось зъ урядниковъ, якъ робивъ сму уваги?

Свѣд. Що є такого було.

Предо. Всѣ виплати и выплати касовї повиннї бути или черезъ васъ до касієра. Чи такъ було?

Свѣд. Повинно було такъ бути, щобъ контроллеръ вое переводивъ передъ касієромъ, але въ Заведенії и такъ бувало, що контроллеръ бѣзписувавъ потому бѣж касієра. Якъ кажу, менѣ то все не подобалося и я бажавъ якъ найскоріше позбутися контроллерства.

Свѣдокъ п. Ант. Делькевичъ, запрошений, звінє, що (по польску): Я бувъ въ Заведенії урядникомъ отъ 1877 р. до цвіття 1885 р. По 4 мѣсячнї практицѣ збогативъ урядникомъ и бувъ аразу въ отдѣлѣ гипотечнїмъ, а потімъ контроллеромъ на мѣсце п. Держка и въ 1881 р. заманка касовї вже заставивъ. Ст. векселями було такъ, що портфель виманено зъ каси, кладено на стіль, п. Михалко приходивъ і казавъ себѣ давати, а найчастійше самъ вибиравъ собї векселі до реесконту, и посылавъ, де було треба. Касієръ и контроллеръ не виділи, коли-жъ бѣж бравъ векселі.

Предо. А хто звінівъ, які векселі бѣж бере?

Свѣд. П. Михалко звінівъ.

Предо. А ви, контроллеръ, не повиннї бути знати?

Свѣд. То скоршѣ мігъ касієръ знати.

Предо. А касієръ бо каже, що ви знати.

Свѣд. То видно, що ви знати.

Предо. А видно, що ви знати.

Свѣд. То видно, що ви знати.

Предо. А видно, що ви знати.

Свѣд. То видно, що ви знати.

Предо. А видно, що ви знати.

Свѣд. То видно, що ви знати.

Предо. А видно, що ви знати.

Свѣд. То видно, що ви знати.

Предо. А видно, що ви знати.

Свѣд. То видно, що ви знати.

Предо. А видно, що ви знати.

Свѣд. То видно, що ви знати.

Предо. А видно, що ви знати.

Свѣд. То видно, що ви знати.

Предо. А видно, що ви знати.

Свѣд. То видно, що ви знати.

Предо. А видно, що ви знати.

Свѣд. То видно, що ви знати.

Предо. А видно, що ви знати.

Свѣд. То видно, що ви знати.

Предо. А видно, що ви знати.

Свѣд. То видно, що ви знати.

Предо. А видно, що ви знати.

Свѣд. То видно, що ви знати.

Предо. А видно, що ви знати.

Свѣд. То видно, що ви знати.

Предо. А видно, що ви знати.

Свѣд. То видно, що ви знати.

Предо. А видно, що ви знати.

Свѣд. То видно, що ви знати.

Предо. А видно, що ви знати.

Свѣд. То видно, що ви знати.

Предо. А видно, що ви знати.

Свѣд. То вид

червні 1884 р. мітр. Сильвестръ вважавъ мене, щобъ я въ управл. советѣ реpreзентувавъ фондъ вдовини-сиротскій. Я не отказалъ.

Предс. А якъ-же то могло бути, що ви були и урядникомъ и членомъ совѣта? Одно другому чай же суперечило!

Свѣд. Совѣтъ не бувъ за тьмъ, але остаточно приставъ. Коли потому въ літѣ 1884 р. ви отступили зъ дирекції Щпановской, мене назначено заступникомъ директора. Сего року я зоставъ дѣятельнимъ директоромъ.

На дотичній питанія предбѣдателя свѣдокъ отповѣдає, що про давніу справу манка не може знати, такъ само якъ и про причину побольшенню біляну о 21.000 зр. Свѣдокъ теперъ працює надъ розсмотреніемъ біляну отъ часу основання Заведенія, але досі того що не дойшовъ. Рѣно-жъ не дойшовъ що свѣдокъ справы 64 вексель. Знає, що конто Михалка нынѣ грубо обтяжено, але є отка, що не знає. Свѣдокъ що пригадує, що Михалко разъ на дорозѣ (амо то бути въ замѣ 1883 р.) жалувався передъ нимъ, що Конь его скрививъ. Свѣдокъ радівъ Михалкови уdatиця на судову дорогу, бо Конь ще живъ. Михалко чому то рады не усухавъ. Якъ Михалко залагодивъ справу тыхъ векселей съ касою, свѣдокъ не знає; то може знати Щпановской. Про векселій Козебородского свѣдокъ таоже не знає. Въ загалѣ бѣль векселей пронадивши неправильно, бувъ въ правдивомъ хаосѣ.

Предс. Чи Михалко має т. зв. Gefälligkeitsgiro?

Свѣд. Добре того не знаю, але що тамъ въ совѣтѣ було. Я що того самъ не дойшовъ, а хочь-бы я і хотѣвъ довѣдатись ѿ членовъ совѣта, то годѣ. Звичайно отповѣдають: "не знаю", "не пам'ятаю". Я й не дивуюсь: то люде, що на справахъ фінансовихъ не розуміються... Кonto мене Михалко велике, нынѣ опо виносить 146.000 зр. и все збільшається. Ми забезпечили 50.000 зр. на фабрицѣ, а на процесії давъ актъ нотаріальний.

Про справу Киндлеръ свѣдокъ оповѣдає такъ якъ попередній свѣдокъ. Дальше на дотичній питанія сов. Дуневиця отповѣдає свѣдокъ: Головній непорядокъ въ веденію интересу векселевого спочивавъ въ тьмѣ, що на будо евиденції що-до державниківъ кожного зъ особна. Теперъ доходить, але чи все дойдеся, годѣ вгадати. Чи всѣ векселії були записанії, того свѣдокъ не може доказати; такъ само не знає, чи Михалкови отворено конто заразъ, чи ажъ якъ виствуєть зъ Заведенія, але то можна буде дойти зъ книгъ. Въ загалѣ зъ збінань свѣдка виходить, що бѣль богато вже перейшовъ зъ давніою господарки, багато має вже засіоокъ, але о тихъ замѣтахъ, які чинято Михалкови и Киндлерови, що не вирабивъ себѣ ясного поняття або що й зовсімъ ихъ не дойшовъ.

Прок. Чи були въ Заведенію такі олчай, що оно дѣставши векселі до есконту, платило вилюту ажъ тогдѣ, якъ реесконтувало ихъ въ банку австро-угорському?

Свѣд. Такъ було тогдѣ, якъ Заведеніе не мало грощей.

Прок. А то-жъ годилося такъ спекулювати?

Михалко поясняє, що то нѣчо злого.

Сов. Дун. Чи Сорієвічъ векселевий зъ часомъ Михалка знаходитися въ Заведенію?

Свѣд. Нема. Я глядавъ, але не мігъ знати.

Михалко. Мусить десь бути, закинений.

Сов. Дун. Коли можна було дойти, якъ манипулюються векселями, то чому не було контролю?

Свѣд. Я тогого не можу знати.

Прок. Чи ви можете закинути Михалкови, що то зъ его вини було ущадо Заведеніе?

Свѣдокъ старася, на сколько може, вимінти рѣшучу отповѣдь, аргументуючи міжъ вишимъ, що про упаданіе Заведенія за часу директорства Михалка що нѣхто не знатъ, а головно пошкодивъ Заведенію крахъ Банку русійського, коли люди почали зголосуватися по выплати, а Заведеніе не мало чимъ виплачувати, — але коли трибуналъ виличивъ свѣдокви, що тутъ не йде о то, чи "хто на виѣ Заведенія знатъ", але "якъ оно дѣстно въ Заведенію було", и коли прокураторъ представивъ свѣдокви, що директори д-ръ Добринський и о. Меруновичъ не знали, що дѣсно въ Заведенію, а господаремъ бувъ тамъ Михалко, — свѣдокъ тогдѣ очевидно признавъ, що оно такъ виходить.

Що до Хувеса свѣдокъ збінань, що его обтяжено ажъ по уязненю. Коли ему конто отворено, не знає. Коли Хувесъ говоривъ: "Bitte mich zu belasten", то залежало отъ Михалка. Але на таке "belasten" сензal кредиту не мали.

Предс. Чи ви, якъ директоръ, приступаєте до поступовання карного съ претенсіями Заведенію до обжалованыхъ?

Свѣдокъ замѣсть отповѣді "такъ" або "нѣ", почавъ довгій розбрѣтъ квестії, на сколько бѣль якъ "гражданій" може добачати щось злого въ поступованію обжалованыхъ. Розумієсѧ, зъ того становища бѣль поступованію не похвалиє. Ажъ коли трибуналъ бѣль разѣввернувъ увагу свѣдка, що тутъ бѣль має говорити не якъ гражданинъ, але якъ директоръ Заведенія, свѣдокъ при великої нетерпливості трибуналу и обжалованыхъ наконецъ заявивъ, що не припустяше до поступовання карного и не ликвидувавъ обїї шкоды що до Михалка и Киндлеръ, бо Михалко "формально" покривъ шкоду, а Киндлеръ опраша Заведенію "пелона"; приступає хиба до поступу. кари. супротивъ Хувеса, бо той не хоче узнати рахунку Заведенія. На то заявивъ заститникъ Хувеса д-ръ Люка, що Заведеніе повинно

було то зробити съ початкомъ розправы, а не теперъ.

На запитаніе прокуратора, чи були въ Заведенію такі разїчні случаї, що акцентанта и жиранта вищущено зъ облигу, — отповѣдає свѣдокъ, що були и наводять случаї, що підписъ акцентанта бувъ сингованый а жирантъ бувъ вищущено зъ облигу.

Свѣдокъ Еміль Мишъ збінань підъ присягою.

Ось єсть спільникомъ Михалка и співвласителемъ фабрики церезини на Кледаровѣ. Михалко приступивъ до спілки разомъ съ своїмъ штурманомъ Стеферомъ съ початкомъ 1882 р. Мишъ маєтъ на фабрицѣ 40%, а Михалко и Стеферъ по 30%. Въ фабрику вложено 200.000 зр.; зъ того давъ Мишъ 40.000, Стеферъ 30.000, а Михалко 80.000 зр. (о 50.000 бѣльше, якъ бувъ повиненъ). На фабрицѣ тяжіть позички въ Банку краєвѣмъ на 45.000 а кромѣ того на Михалковій часті звѣтній довгъ Заведенію 50.000 зр.

Підчасъ будови фабрики Михалко, коли що буває, що Михалко разъ на дорозѣ (амо то бути въ замѣ 1883 р.) жалувався передъ нимъ, що Конь его скрививъ. Свѣдокъ радівъ Михалкови уdatиця на судову дорогу, бо Конь ще живъ. Михалко чому то рады не усухавъ. Якъ Михалко залагодивъ справу тихъ векселей съ касою, свѣдокъ не знає; то може знати Щпановской. Про векселій Козебородского свѣдокъ таоже не знає. Въ загалѣ бѣль векселей пронадивши неправильно, бувъ въ правдивомъ хаосѣ.

Предс. Чи Михалко має т. зв. Gefälligkeitsgiro?

Свѣд. Добре того не знаю, але що тамъ въ совѣтѣ було. Я що того самъ не дойшовъ, а хочь-бы я і хотѣвъ довѣдатись ѿ членовъ совѣта, то годѣ. Звичайно отповѣдають: "не знаю", "не пам'ятаю". Я й не дивуюсь: то люде, що на справахъ фінансовихъ не розуміються... Кonto мене Михалко велике, нынѣ опо виносить 146.000 зр. и все збільшається. Ми забезпечили 50.000 зр. на фабрицѣ, а на процесії давъ актъ нотаріальний.

Про справу Киндлеръ свѣдокъ оповѣдає такъ якъ попередній свѣдокъ. Дальше на дотичній питанія сов. Дуневиця отповѣдає свѣдокъ: Головній непорядокъ въ веденію интересу векселевого спочивавъ въ тьмѣ, що на будо евиденції що-до державниківъ кожного зъ особна. Теперъ доходить, але чи все дойдеся, годѣ вгадати. Чи всѣ векселії були записанії, того свѣдокъ не може доказати; такъ само не знає, чи Михалкови отворено конто заразъ, чи ажъ якъ виствуєть зъ Заведенія, але то можна буде дойти зъ книгъ. Въ загалѣ зъ збінань свѣдка виходить, що бѣль богато вже перейшовъ зъ давніою господарки, багато має вже засіоокъ, але о тихъ замѣтахъ, які чинято Михалкови и Киндлерови, що не вирабивъ себѣ ясного поняття або що й зовсімъ ихъ не дойшовъ.

Предс. Отже ваша стара вексель може та-ки въ Заведенію?

Свѣд. Всѣ мої векселі лишилися тамъ ще до виї. Мене навѣть заповідало Заведеніе, що єму за всѣ векселі заплатити. Я розказувъ, якъ було, а Заведеніе теперъ само не знає, коли єму виненъ.

Сов. Дун. То скажеть теперъ самъ, коли ємо не знає.

Свѣд. (по довгій павзѣ дуже неохочо): Я ємо виненъ 240 зр. (Веселість.)

Дальший свѣдокъ, жінка Горовиця, не знає нѣчого.

Прокураторъ виїсъ, що бѣль зложити роз-праву и конче покликати на свѣдка Щпановского, бо безъ него багато спраївъ такъ замотаныхъ не буде можна вилюнити. Оборонцѣ спротивилися тому, бо Щпановской пробуває въ Россії. Трибуналъ откинувъ внесеніе прокуратора. Натомість трибуналъ на внесеніе оборонцї Киндлеровога ухваливъ вѣзвати ще 2 свѣдокъ, бувш. директора Handelsgesellschaft, Еман. Френкель и д-ръ Быкъ, который купивъ претенсію Заведенія. Закімъ тієї свѣдки явилися, отчитано списанії судію і слѣдчимъ протоколами Езг. Щпановского, Л. Занічковского и др.

Щпановский збінань, що его о. Павловъ спровадивъ зъ Вѣднія до Заведенія. Ось бувъ аразу старшимъ бухгалтеромъ, а потому директоромъ и членомъ совѣта. Михалко провадивъ финансій дѣла Заведенія самовѣльно, безъ нѣякої контролї, неправильно и безъ найменшого паду. Всїкі недобори, які показалися въ кафѣ, втигали на конто "дописователей" и тымъ спочивали, що бѣль багато спраївъ такъ замотаныхъ не буде можна вилюнити. Оборонцї спротивилися тому, бо Щпановской пробуває въ Россії. Трибуналъ откинувъ внесеніе прокуратора. Натомість трибуналъ на внесеніе оборонцї Киндлеровога ухваливъ вѣзвати ще 2 свѣдокъ, бувш. директора Handelsgesellschaft, Еман. Френкель и д-ръ Быкъ, который купивъ претенсію Заведенія. Закімъ тієї свѣдки явилися, отчитано списанії судію і слѣдчимъ протоколами Езг. Щпановского, Л. Занічковского и др.

Свѣд. Я ємо виненъ 240 зр. (Веселість.)

Дальший свѣдокъ, жінка Горовиця, не знає нѣчого.

Прокураторъ виїсъ, що бѣль зложити роз-праву и конче покликати на свѣдка Щпановского, бо безъ него багато спраївъ такъ замотаныхъ не буде можна вилюнити. Оборонцї спротивилися тому, бо Щпановской пробуває въ Россії. Трибуналъ откинувъ внесеніе прокуратора. Натомість трибуналъ на внесеніе оборонцї Киндлеровога ухваливъ вѣзвати ще 2 свѣдокъ, бувш. директора Handelsgesellschaft, Еман. Френкель и д-ръ Быкъ, который купивъ претенсію Заведенія. Закімъ тієї свѣдки явилися, отчитано списанії судію і слѣдчимъ протоколами Езг. Щпановского, Л. Занічковского и др.

Свѣд. Я ємо виненъ 240 зр. (Веселість.)

Дальший свѣдокъ, жінка Горовиця, не знає нѣчого.

Прокураторъ виїсъ, що бѣль зложити роз-праву и конче покликати на свѣдка Щпановского, бо безъ него багато спраївъ такъ замотаныхъ не буде можна вилюнити. Оборонцї спротивилися тому, бо Щпановской пробуває въ Россії. Трибуналъ откинувъ внесеніе прокуратора. Натомість трибуналъ на внесеніе оборонцї Киндлеровога ухваливъ вѣзвати ще 2 свѣдокъ, бувш. директора Handelsgesellschaft, Еман. Френкель и д-ръ Быкъ, который купивъ претенсію Заведенія. Закімъ тієї свѣдки явилися, отчитано списанії судію і слѣдчимъ протоколами Езг. Щпановского, Л. Занічковского и др.

Свѣд. Я ємо виненъ 240 зр. (Веселість.)

Дальший свѣдокъ, жінка Горовиця, не знає нѣчого.

Прокураторъ виїсъ, що бѣль зложити роз-праву и конче покликати на свѣдка Щпановского, бо безъ него багато спраївъ такъ замотаныхъ не буде можна вилюнити. Оборонцї спротивилися тому, бо Щпановской пробуває въ Россії. Трибуналъ откинувъ внесеніе прокуратора. Натомість трибуналъ на внесеніе оборонцї Киндлеровога ухваливъ вѣзвати ще 2 свѣдокъ, бувш. директора Handelsgesellschaft, Еман. Френкель и д-ръ Быкъ, который купивъ претенсію Заведенія. Закімъ тієї свѣдки явилися, отчитано списанії судію і слѣдчимъ протоколами Езг. Щпановского, Л. Занічковского и др.

Свѣд. Я ємо виненъ 240 зр. (Веселість.)

Дальший свѣдокъ, жінка Горовиця, не знає нѣчого.

Прокураторъ виїсъ, що бѣль зложити роз-праву и конче покликати на свѣдка Щпановского, бо безъ него багато спраївъ такъ замотаныхъ не буде можна вилюнити. Оборонцї спротивилися тому, бо Щпановской пробуває въ Россії. Трибуналъ откинувъ внесеніе прокуратора. Натомість трибуналъ на внесеніе оборонцї Киндлеровога ухваливъ вѣзвати ще 2 свѣдокъ, бувш. директора Handelsgesellschaft, Еман. Френкель и д-ръ Быкъ, который купивъ претенсію Заведенія. Закімъ тієї свѣдки явилися, отчитано списанії судію і слѣдчимъ протоколами Езг. Щпановского, Л. Занічковского и др.

Свѣд. Я ємо виненъ 240 зр. (Веселість.)

Дальший свѣдокъ, жінка Горовиця, не знає нѣчого.

</div

— Вправді сербське правительство наказало та-
перь розброяні своєї армії, але і то сталося
лишь під час напоромъ державъ європейськихъ. Бол-
гарія не вірить въ добру волю Сербія, а Сербія
втого на великий случай до нової акції, а Сербія
давитъ знову косимъ окомъ на осуда, комуто
все таки якою щастя. Такъ отже не можна
мати великого надії на тривалість міра між
Сербією въ Болгарією, хочъ бы був заключені
и по всій формальності. Жерело незгоди
лишилося певно на довгі літа, хочъ бы тепер і
фактично миръ не збставъ нарушеній; миръ та-
кій можна лише назвати гнилимъ.

Другою справою, яко буде певне недов-
віре до усоконення балканського південнострова,
суть ріжнородні интереси балканськихъ наро-
дівъ. Зъ поміжъ Славянъ на Балканѣ має нинѣ
Болгарія хочъ и наймолодша держава и зовсімъ
що не зворгнізована найбільше ваги. Сербія у-
тратила черезъ послâдну війну своє первістичне
значеніе, она перестала бути „Піемонтомъ“ по-
лудневихъ Славянъ и не може поки що думати
о заснованію велико-сербської державы тымъ боль-
ше, що підъ її бокомъ підбімається Чорногора,
для котрої тепершнія пора певно не рівнодушна.
Сполученіе Болгарія наклонное и Сербія до по-
дібного дѣла; зависить се лише бѣть того хто
схоче приложить руки до того, Сербія чи Чор-
ногора — а въ тоймъ яко разъ лежить нова ко-
лазія. Стара Сербія съ Косовою землемъ не пе-
реоганяє потягами Сербія такъ само яко Греція
не зреється певно своїхъ претензій до полудне-
вихъ частей тепершньої османської державы въ
Європѣ, а Болгарія знову до Македонії. Въ най-
прікрайшому положеніи находитися тепер Туреч-
чина; она уважає що правдѣ великою держа-
вою въ Європѣ, але съ нею вже не часятає, що
хаба лиши тоді, коли ходить о то, щоби її у-
жити до певнихъ цѣлівъ; ба она вже на столько
підбузала, що заклюєє наявніє ѿ своїмъ лен-
никомъ зачѣно-біпорній союзъ. Такъ отже по-
ложеніе на Балканѣ не може въ нѣкімъ розбу-
дити надії до трезвого міра.

Въ дальшомъ плянѣ вдругъ ріжнородні аспира-
ції більшихъ державъ європейськихъ, ихъ вплив-
ви, а за сими і агітациі. Найбільше интересованій
на Балканѣ суть Россія и Австрія, и яко
перша старалася дозъйти до своїхъ цѣлівъ че-
резъ Болгарію, такъ друга знову переводила
свої планы черезъ Сербію. Князь болгарський въ
партії народна, котра становила на грунтѣ само-
стїйності болгарского народа, значно поспользова-
ла интересы Россії и ослабила ѿ впливу на Бал-
канѣ. Сербія въ послâдку звільненії війни ста-
тила знову въ певній мѣрѣ довѣри до Австрії.
Такъ ослабли по частіи посторонній впливу але
за то збльшилась агітация, котра головно виходи-
ла зъ жерела россійскаго. Си агітация отже
не причиняє певно до тривалості міра и хочъ
може не заразъ, то безперечно буде могла въ не-
далекій будучності викликати новій непорозумі-
нії. Головною точкою опоры для Россії есть и-
ній лиши одна Чорногора, але і та поки що, не
може виступати съ певною рѣшімостею. Князь
Чорногорскій переконався під часъ своєї подоро-
жи, що мимо всіхъ симпатій не може часяти на
нічюю помошь и лишь одній россійській „славянофи-
лії“ раді-бы пішкнути его до якої акції. На те-
перь отже зъ сеїхъ сторонахъ не може обавляти-
ся нарушенія міра. На послâдку треба що чи-
слитися і съ впливами Англії, а наявніє и Ита-
лії, котра въ справахъ балканськихъ починав-
чи разъ виднѣше займати становище. На всій
случай матеріалу до нового пожару на Бал-
канѣ призирають дозъти и треба лишь одної
іскри, щобъ его знову розбудила. Залежить се
бѣть того, яко уложато тепер относнои мѣжъ
більшими державами європейскими; чи скотять
она и дальше солидарно поступати, чи кожда зъ
нихъ буде давитися лишь на свій интересъ. До-
си въ тоймъ взглядахъ справа ще не ясна. Вправдѣ
вже поясняють слухи, що трицісарське примиріе тра-
тить свою першотну силу, що Россія старає
вийти въ союзъ лишь съ одною Нѣмеччиною, але
все то суть лиши поголоски, котрими поки що
годъ дати вѣры.

Англія. На порядку днівній стоїть та-
перь въ Англії справа ірландска. Міністерство
займає теперъ звільненіемъ програмы полі-
тики въ Ірландії. Говорять, що Гладстонъ го-
товъ згодитися на удержаніе въ Ірландії власного
правительства съ окремими парламентомъ въ
Дублінѣ, бо есть токи гадки, що въ такій спо-
собъ дастъся найкоріше ще залагодити справа
ірландська. Деякі члены кабінету не хотятъ зго-
дитися на програму Гладстона, а особливо остро
высугує протиъ неї мин. Чемберленъ. Під-
часть дебатъ въ палатѣ послідовъ падъ буджетомъ
Ірландії заявивъ Черчиль, що правительство по-
винно звернути увагу на дѣйстие небезпечень-
ствъ, яко грозить въ Ірландії. Тамъ суть та-
перь два правительства: одно королевою а друге
народне. Правительство королевою есть тамъ без-
сильне. Народне правительство сидить теперъ
вправдѣ тихо, але скоро невдоволють его проекти
правительства, то розіб'ють борба на поїздѣ и
треба буде кончи зробити порядокъ. Непорозумі-
нії, яко въ сїй справѣ настало въ кабінетъ, есть
такъ велике, що вже теперъ говорять о уступ-
ленію Гладстона, на котрого мѣсце маєтъ бы за-
віти прійти Сальсбери въ спілцѣ съ Гартнагто-
номъ.

НОВИНКИ.

— Проф. и послови Юліанови Романчукови припалили
Русини вѣхъ становії въ околицѣ Олеська, че-
резъ Редакцію „Дѣла“ слідуючу адресу, засо-
млену членами поділомъ:

„Высокоповажаній Пане! свѣтлый засту-
пнику народу руского!

Вдячно узнала цѣла паша Русь справедлив-
ість и донеслостъ поставленого Вамъ на таїм-
рочій сессії галицького Сейму внесенія въ справу
викладового языка въ школахъ народныхъ и се-
редніхъ, щоби выбороти рускому языку при-
належніе мѣсце при викладѣ и наукѣ въ нашихъ
школахъ, отже позыскати фактично тое при-
родне и по вѣтій формальноти. Жерело незгоды
лишилося певно на довгі літи, хочъ бы теперъ и
фактично миръ не збставъ нарушеній; миръ та-
кій можна лише назвати гнилимъ.

Другою справою, яко буде певне недов-
віре до усоконення балканського південнострова,
суть ріжнородні интереси балканськихъ наро-
дівъ. Зъ поміжъ Славянъ на Балканѣ має нинѣ
Болгарія хочъ и наймолодша держава и зовсімъ
що не звільненіа підъ піднімомъ найбільше ваги. Сербія у-
тратила черезъ послâдну війну своє первістичне
значеніе, она перестала бути „Піемонтомъ“ по-
лудневихъ Славянъ и не може поки що думати
о заснованію велико-сербської державы тымъ боль-
ше, що підъ її бокомъ підбімається Чорногора,
для котрої тепершнія пора певно не рівнодушна.
Сполученіе Болгарія наклонное и Сербія до по-
дібного дѣла; зависить се лише бѣть того хто
схоче приложить руки до того, Сербія чи Чор-
ногора — а въ тоймъ яко разъ лежить нова ко-
лазія. Стара Сербія съ Косовою землемъ не пе-
реоганяє потягами Сербія такъ само яко Греція
не зреється певно своїхъ претензій до полудне-
вихъ частей тепершньої османської державы въ
Європѣ, а Болгарія знову до Македонії. Въ най-
прікрайшому положенії находитися тепер Туреч-
чина; она уважає що правдѣ великою держа-
вою въ Європѣ, але съ нею вже не часятає, що
хаба лиши тоді, коли ходить о то, щоби її у-
жити до певнихъ цѣлівъ; ба она вже на столько
підбузала, що заклюєє наявніє ѿ своїмъ лен-
никомъ зачѣно-біпорній союзъ. Такъ отже по-
ложеніе на Балканѣ не може въ нѣкімъ розбу-
дити надії до трезвого міра.

Заступай дальше, смѣлъ застуپнику народу
рускому, права народу рускому, права народу на-
шого, а коли, дась Господь, той народъ буде
користатися нами въ повній мѣрѣ, — запишіе на
певно память Твоїхъ трудовъ на свѣтлыхъ карт-
кахъ своєї нової історії.

Олесько дні 18 р. лютого 1886. (Слідують
подписи.)

— Капітула Станиславівська — яко довѣдуюмо
зъ поважного жерела — буде такъ зложена:
Впр. оо.: 1) Юліан Куйловський, крілоша-
никъ собора перемиського, архічеспітер; 2)
Вацілій Фацієвічъ, крілошаникъ собора
львівського, архідіаконъ; 3) Іоанн Литвинові-
чъ, катихигъ гімназії въ Станиславовѣ; 4)
Левъ Турскевичъ, парохъ прикладії барбю-
гу Львовѣ; 5) Симеон Ткачунікъ, мѣсто-де-
кантъ и парохъ въ Бовшовѣ; 6) Теодор Шапан-
ковський, парохъ Станиславівській. Номінатованій
предложеніе вже до потвердження Є. Вел. цѣсареви.

— Двайцятій роковини смерті Тараса Шевченка
сплатують сего дня по полудні ученики рускої
гімназії декламаціями і співами. Въ середу д.
10 л. марта отпраївается рано заупокійне богослу-
женіе въ православній церкви а вечеромъ тов.
„Академіческій Братство“ устроює концертъ въ
„Рускій Беїдѣ“. Музично декламаторській
вечеръ, котрый устроюють руско народні това-
риства, отпраївается въ певній мѣрѣ довѣри до Австрії.
Такъ ослабли по частіи посторонній впливу але
за то збльшилась агітация, котра головно виходи-
ла зъ жерела россійскаго. Си агітация отже
не причиняє певно до тривалості міра и хочъ
може не заразъ, то безперечно буде могла въ не-
далекій будучності викликати новій непорозумі-
нії. Головною точкою опоры для Россії есть и-
ній лиши одна Чорногора, але і та поки що, не
може виступати съ певною рѣшімостею. Князь
Чорногорскій переконався під часъ своєї подоро-
жи, що мимо всіхъ симпатій не може часяти на
нічюю помошь и лишь одній россійській „славянофи-
лії“ раді-бы пішкнути его до якої акції. На те-
перь отже зъ сеїхъ сторонахъ не може обавляти-
ся нарушенія міра. На послâдку треба що чи-
слитися і съ впливами Англії, а наявніє и Ита-
лії, котра въ справахъ балканськихъ починав-
чи разъ виднѣше займати становище. На всій
случай матеріалу до нового пожару на Бал-
канѣ призирають дозъти и треба лишь одної
іскри, щобъ его знову розбудила. Залежить се
бѣть того, яко уложато тепер относнои мѣжъ
більшими державами європейскими; чи скотять
она и дальше солидарно поступати, чи кожда зъ
нихъ буде давитися лишь на свій интересъ. До-
си въ тоймъ взглядахъ справа ще не ясна. Вправдѣ
вже поясняють слухи, що трицісарське примиріе тра-
тить свою першотну силу, що Россія старає
вийти въ союзъ лишь съ одною Нѣмеччиною, але
все то суть лиши поголоски, котрими поки що
годъ дати вѣры.

— До станилавівської епархії входять, після ого-
лошенія ц. к. намѣстництва слідуюча деканати:
Богородицькій, Бучацькій, Чортківській, Галицькій,
Городенській, Гусятинській, Коломацькій, Кудринецькій,
Надворицькій, Пістинській, Скальській, Снятинській,
Товмачькій, Тысменицькій, Устьє, Заліщицькій,
Жукоўкій и Буковинській.

— Въ справѣ книгъ церковнихъ видає матро-
піїч ординаріятъ розпорядженіе до всіхъ уряд-
івъ деканальнихъ, щоби они переглянули всі
книги въ кождій церквѣ и нейтівій мѣстѣ въ
церкві усунули, а о тоймъ здали бгакъ оправу ор-
динарію. Въ послâднихъ іменіяхъ позивають
вилос по нашимъ

— Въ справѣ книгъ церковнихъ видає матро-
піїч ординаріятъ розпорядженіе до всіхъ уряд-
івъ деканальнихъ, щоби они переглянули всі
книги въ кождій церквѣ и нейтівій мѣстѣ въ
церкві усунули, а о тоймъ здали бгакъ оправу ор-
динарію. Въ послâднихъ іменіяхъ позивають
вилос по нашимъ

— Въ справѣ книгъ церковнихъ видає матро-
піїч ординаріятъ розпорядженіе до всіхъ уряд-
івъ деканальнихъ, щоби они переглянули всі
книги въ кождій церквѣ и нейтівій мѣстѣ въ
церкві усунули, а о тоймъ здали бгакъ оправу ор-
динарію. Въ послâднихъ іменіяхъ позивають
вилос по нашимъ

— Въ справѣ книгъ церковнихъ видає матро-
піїч ординаріятъ розпорядженіе до всіхъ уряд-
івъ деканальнихъ, щоби они переглянули всі
книги въ кождій церквѣ и нейтівій мѣстѣ въ
церкві усунули, а о тоймъ здали бгакъ оправу ор-
динарію. Въ послâднихъ іменіяхъ позивають
вилос по нашимъ

— Въ справѣ книгъ церковнихъ видає матро-
піїч ординаріятъ розпорядженіе до всіхъ уряд-
івъ деканальнихъ, щоби они переглянули всі
книги въ кождій церквѣ и нейтівій мѣстѣ въ
церкві усунули, а о тоймъ здали бгакъ оправу ор-
динарію. Въ послâднихъ іменіяхъ позивають
вилос по нашимъ

— Въ справѣ книгъ церковнихъ видає матро-
піїч ординаріятъ розпорядженіе до всіхъ уряд-
івъ деканальнихъ, щоби они переглянули всі
книги въ кождій церквѣ и нейтівій мѣстѣ въ
церкві усунули, а о тоймъ здали бгакъ оправу ор-
динарію. Въ послâднихъ іменіяхъ позивають
вилос по нашимъ

— Въ справѣ книгъ церковнихъ видає матро-
піїч ординаріятъ розпорядженіе до всіхъ уряд-
івъ деканальнихъ, щоби они переглянули всі
книги въ кождій церквѣ и нейтівій мѣстѣ въ
церкві усунули, а о тоймъ здали бгакъ оправу ор-
динарію. Въ послâднихъ іменіяхъ позивають
вилос по нашимъ

— Въ справѣ книгъ церковнихъ видає матро-
піїч ординаріятъ розпорядженіе до всіхъ уряд-
івъ деканальнихъ, щоби они переглянули всі
книги въ кождій церквѣ и нейтівій мѣстѣ въ
церкві усунули, а о тоймъ здали бгакъ оправу ор-
динарію. Въ послâднихъ іменіяхъ позивають
вилос по нашимъ

— Въ справѣ книгъ церковнихъ видає матро-
піїч ординаріятъ р

